

udgå skyldes, at man i lovforslaget har indarbejdet bestemmelsen i lovens § 25, stk. 4, jfr. herved bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 9.

I det nye sidste pkt., som i stedet foreslås optaget i § 2 A, stk. 2, præciseres det, at reglerne i § 2 A, stk. 2, 2. og 3. pkt., også finder anvendelse, når en hustru, der har været særskilt skatteansat i henhold til § 23, bliver enke eller afgår ved døden. Dette følger i øvrigt også af den henvisning til skattelovgivningens almindelige regler om enker og enkemænd, som er optaget i det i lovforslagets § 1, nr. 4, fremsatte forslag til § 2 C, stk. 1-2, i ligningsloven.

Til nr. 3.

Den foreslåede tilføjelse til ligningslovens § 2 B, stk. 1, præciserer, at denne bestemmelse også gælder, når hustruen har været særskilt skatteansat efter reglerne i § 23. Ligesom den i lovforslagets § 1, nr. 2, foreslåede regel kan også denne regel udledes af forslaget til § 2 C, stk. 1-2, i ligningsloven (lovforslagets nr. 4); men for tydelighedens skyld har man ment det rigtigt, at der tillige optages en bestemmelse om forholdet i § 2 B, stk. 1.

Til nr. 4.

De her omhandlede ændringer vedrører beskatningen af den efterlevende ægtefælle efter den anden ægtefælles død, når hustruen har været særskilt skatteansat.

Reglerne i stk. 1 og 2 tjener til at gennemføre det i de almindelige bemærkninger omtalte system, at man ved dødsfald fører både den afdødes og den efterlevende ægtefælles skatter til afgang med kvartalets udløb, hvorefter den efterlevende skatteansættes efter de almindelige regler for enker og enkemænd. Dette betyder, at bl. a. reglerne i § 2 A, stk. 2, og § 2 B finder anvendelse. Hvor der har været sædvanligt formuefællesskab mellem ægtefællerne, skal den efterlevende derfor principielt beskattes af ægtefællernes samlede indkomst i indkomståret men med ret til nedslag i indkomstansættelsen i henhold til § 2 B, stk. 3. Har der været særeje, er den efterlevende ægtefælle kun indkomstskattepligtig af sin særindtægt.

Den gældende regel i § 2 B, stk. 2, bestemmer, at en enke, der ikke vælger skatteansættelse med nedslag i henhold til § 2 B, stk. 3, får skatterne for resten af det ved dødsfaldet løbende skatteår beregnet på grundlag af mandens skalaindtægt. Begrundelsen for denne regel var at undgå en skattestigning for enken som følge af, at hun ikke kan opnå fradrag for merindtægt eller hustrufradrag. Reglen skal efter forslaget opretholdes for de tilfælde, hvor enken ikke har været særskilt ansat. Under den gældende sambeskatning har der ikke været brug

for en tilsvarende regel for enkemanden, idet der aldrig kan blive tale om stigning i hans skattetilsvær for det skatteår, der løber ved hustruens død.

Har hustruen været særskilt ansat, skal den efterlevende ægtefælle imidlertid efter hovedreglen indkomstansættes på grundlag af ægtefællernes samlede indkomst i det pågældende skatteår (forudsat at der har bestået sædvanligt formuefællesskab mellem ægtefællerne). Dette kan bevirke en stigning i skatten såvel for en enke som en enkemand. For at undgå dette, foreslås det i stk. 3, at den efterlevende ægtefælle kan kræve, at skatteansættelsen for det skatteår, der løber ved dødsfaldet, opretholdes. Heraf følger, at betalingen af de skatter, der er pålagt afdøde og den efterlevende, må fortsætte uændret skatteåret ud. Hvis den efterlevende ægtefælle gør brug af den lige nævnte ret, skal den efterlevende efter forslaget have ansvaret for betalingen af begge ægtefællers skat skatteåret ud, således at krav vedrørende afdødes skatter for kvartalene efter dødsfaldet ikke kan rettes mod afdødes bo.

Til nr. 5.

Ifølge forslaget skal de gældende regler i ligningslovens § 15 om adgangen til at fradrage et års underskud ved opgørelsen af almindelig skattepligtig indkomst for de næste 2 skatteår finde tilsvarende anvendelse ved den særskilte ansættelse af gifte kvinder. Den foreslåede bestemmelse i § 15, stk. 2, 1. pkt., tager sigte herpå.

Som omtalt i de almindelige bemærkninger har man ikke anset det for rimeligt at lade den foreslåede særbeskatning af visse hustruindtægter medføre nogen ændring i reglerne om, at den ene ægtefælles underskud fradrages i positiv indtægt hos den anden ægtefælle. For den almindelige indkomsts vedkommende har dette fundet udtryk i 2. punktum i det foreslåede nye stk. 2 i ligningslovens § 15.

De foreslåede bestemmelser i § 15, stk. 2, 1. og 2. pkt., indebærer således, at underskud hos den ene ægtefælle i størst muligt omfang skal modregnes i positiv indkomst hos den anden ægtefælle. Kun når der selv efter denne modregning er et underskud, kan dette fradrages ved indkomstopgørelsen for de 2 næste skatteår. Det er i så fald den ægtefælle, der havde underskuddet, som kan føre det frem til fradrag i de senere år.

Eksempel.

Hustruens opgørelse af særskilt, almindelig indkomst i henhold til de foreslåede bestemmelser i ligningslovens § 23 udviser et underskud på 20.000 kr. Manden har en skattepligtig indkomst på 15.000 kr. Af hustruens underskud modregnes 15.000 kr. i mandens skattepligtige indkomst, som herefter bliver 0.